

VĚŘ JE TOMU:
“TAK PRAVÍ PÁN!”

Ewald Frank

PŘEDMLUVA

Děni kolem Williama Branhama (1909-1965) je nejen samo o sobě neobyčejně zajímavé, nýbrž ani je nelze v naší době k ničemu přirovnat. Nemusíme si položit otázku, čeho Bůh službou tohoto muže zamýšlel ve Svém věčném plánu dosáhnout?

Bratr Branham byl vysloveně prostým mužem, od mnohých však ctěn a milován. Pomazání Ducha Svatého na něm spočívalo. Měl to „Tak praví PÁN“, které Bůh stále potvrzoval s božskou přesností, jak to odedávna činil při Svých prorocích, bratr Branham působil stejnou silou z Boha k uzdravování nemocných a kříšení mrtvých, kterou dal tehdy Ježíš, Pán života, apoštolům (Mat. 10:1-8). Tisíce jich vydalo svědectví, že byli modlitbou uzdraveni od rakoviny, slepoty a každého druhu nemoci.

Služba tohoto muže nebyla však nikterak omezena jen na uzdravování nemocných, nýbrž přinesl poselství pro tuto generaci poslední doby, – zjevení, aby bylo pomoheno Nevěstě Kristově, aby se sama připravila v těchto posledních dnech, myslím, že je pravdou, říká-li se, že ode dnů apoštolů nikdo více neuctil Pána Ježíše svým posvěceným životem, svým učením a svojí službou, jako bratr Branham. Jestliže PÁN sám takovým způsobem potvrzuje, potřebuje pak služebník PÁNĚ ještě lidského potvrzení?

Tato bratrem Frankem psaná brožura není pokusem potvrdit bratra Branham, byla napsána, aby bylo pomoheno hledačům pravdy, obzvláště tem, kteří si přejí vidět život a službu tohoto muže správným způsobem z hlediska Písma. Protivník, který ustavičně maří záměr Boží, pokusí se i zde, jako všude, mezi děti Boží našiti různice a zmatek. Takovému zmatku a takovým nedorozuměním musí být čeleno. Tato brožura má být každému upřímnému Božímu dítěti opravdovou pomocí.

Je mojí výsadou, že znám bratra Franka již mnoho let. Je kazatelem, který byl činným v díle PÁNa v 25 zemích různých kontinentů. Ze všech Evropanů je k tomu nejspíše nejlépe způsobilý, aby napsal tuto brožuru, neboť bratra Branhamu dobře znal a často zažil tuto Bohem požehnanou službu. Současně byl – zeměpisné řečeno – vzdálen dostatečně daleko od ohniska v Americe, aby si utvořil vyrovnaný a věcný úsudek služby, která se měla stát mnohým tak velmi významnou. Kéž by bylo toto krátké vysvětlení všem k velkému požehnání.

Prof. Dr. Leon Long

t. č. docent na Universitě exetu

ÚVOD

Bratr William Marrion Branham z Jeffersonville (Indiana, USA), je na celém světě znám. Byl mnohými vážen a milován a jinými nepochopen. Jen věčnost zjeví, kolik milionů bylo požehnáno službou tohoto pokorného 'muže Božího.

Milovaní v PÁNu, ne všechno, co Bůh koná, se děje v našem sboru (církvi), městě nebo národě. Nemůžeme být vždy u toho, koná-li Bůh něco, jsme však vděční za svědky, kteří mohou potvrdit nadpřirozené zkušenosti. Nebyl jsem tam, když Jan stál v řece Jordánu a křtil našeho milovaného Pána Ježíše Krista, věřím však zprávě o nadpřirozené události, která se stala, když prorok Beránka Božího pokřtil a když zazněl hlas Boží.

Nebyli jste možná u toho, když bratr Branham pokřtil 11. června 1933 několik set lidí v řece Ohio; když však hodlal pokřtít 17. osobu, modlil se: „Ó PANE, tak jako já křtím vodou, tak Ty rač křtíti Duchem Svatým a ohněm.“ V témže okamžiku sestoupil na bratra Branhama nadpřirozený oblak – jasné světlo – viditelné asi 400 lidem. Pak zazněl hlas: „*Jako byl Jan Křtitel předeslán prvnímu příchodu PÁNa, tak jsi ty předeslán s poselstvím, které předejde druhému příchodu PÁNa.*“

Jsem si vědom skutečnosti, že si mnozí činí nárok, že měli určité zážitky. Lidé se proto stali nedůvěřivými; avšak Bohu buď dík, že uprostřed všech těch umělých a dělaných takzvaných zážitků jsme byli postaveni tváří v tvář skutečnosti Boha v této generaci. Sám jsem viděl asi 15 lidí, kteří stáli u toho, když se stalo toto mocné navštívení Boží. Nuže, jestliže by vám bylo zatěžko věřit tomu, co řekl bratr Branham a svědkové potvrdili, pak věřte Bohu, který potvrdil tohoto muže Božího po celém světě.

Ne každý může být Mojžíšem nebo Abrahamem, Janem nebo Pavlem a jistě nemůže být každý bratrem Branhamem. Je k tomu zapotřebí Bohem povoláního muže, aby mohlo být učiněno to, co Bůh pro určité časové období stanovil. Samozřejmě, že Slova Ježíšova jsou navěky pravdivá: „*Kdo přijímá proroka, obdrží odplatu proroka.*“ Všichni, kteří Bohem poslanému proroku uvěřili, stanou v onen den ospravedlnění a obdrží s prorokem odměnu před trůnem Božím.

Je již velice pozdě. Vzpomínáme, Slov Ježíšových z Matouše 25:6: „*O půlnoci ale zazněl křik: Ženich přichází, vyjděte mu vstříc!*“ Krátce předtím vyslovil Pán Ježíš Slova v Matouši 24:45: „*Kdo je tedy tím věrným a opatrným služebníkem, kterého Pán ustanovil nad čeledí Svou, aby jim dával pokrm v pravý čas?*“ I tato slova bychom si měli vzít k srdci. Skutečný služebník a prorok Boží je postaven k tomu, rozdělovat v domě PÁNě pokrm v pravý čas. Připomíná nám to také proroctví proroka Joele 2:25: „*Chci vám nahradit léta...*“ Je zřejmé, že PÁN Svě Slovo splnil. Pravdivé biblické učení Slova bylo navráceno. Připomíná nám to rovněž proroctví ohledně vyslání proroka Eliáše a nahrazení všech věcí. Proč byl jmenován tento velký prorok a ne nějaký jiný?

Čtěte prosím pozorně 1. Král. 18. Ve 21. verši říká prorok lidu: „*Jak dlouho ještě chcete kulhat na obě strany? Jestliže je PÁN Bohem, tedy se Ho držte.*” Ve 30. verši říká prorok ke všemu lidu: „*Přistupte sem ke mně. Když tedy všechen lid k němu přistoupil, postavil opět oltář PÁNu, který byl zbořen.*” Eliáš měl Slovo Boží pro onu hodinu. Z příkazu Božího svolal lid, pak vzal dvanáct kamenů podle kmenů Izraelských a postavil znovu oltář. Teprve když to bylo učiněno, odpověděl PÁN ohněm a déšť mohl spadnout.

Mnozí v této době prosili o duchovní déšť, jiní si činí nárok že PÁN již ohněm odpověděl. Nejdříve musel Bůh poslat proroka, který zjevením z Ducha Svatého navrátil učení dvanácti apoštolů a Slovo Boží Církvi. Tím byl oltář Boží nově zbudován. Nyní můžeme zasvětit svůj život PÁNu tím, že ze srdce uvěříme Slovu Božímu.

Nechť během čtení této brožury vyvstane každému před očima 2. Petrova 1:19: „*A máme přepevnou řeč prorockou...*” (Něm. překl. Mengeho: „*A o to pevněji stojí nám nyní prorocké Slovo...*”). Považuji to za velikou výsadu podělit se s těmito drahocennými myšlenkami Slova Božího s mnohými dětmi Božími na celém světě. Jde přitom jediné o to, aby byla pozornost mnohých obrácena ke Slovu Božímu. Tato publikace – jakož i kázání bratra Branhamy, jsou překládána do mnoha jazyků. Kéž by se dostalo každému té milosti, aby pochopil, oč jde.

Požehnání PÁNě budiž se všemi vámi.

VĚŘ JEN TOMU „TAK PRAVÍ PÁN”

Slova „Tak praví PÁN” se pro mnohé stala znovu pojmem. Proroci Boží mohli vždy pod inspirací Ducha Svatého říci: „Tak praví PÁN”. Kdo zažil prorockou službu bratra Branham, stal se svědkem toho, jak mohl pod inspirací Ducha Svatého, na základě Božího zjevení říci: „Tak praví PÁN”.

Žijeme v době, ve které se děje mnoho věcí. Lidé již s hrůzou očekávají, co přinesou příští zprávy. Kazatelé a evangelisté se pokoušejí všemu správně rozumět a vykládat. Mnoho knih bylo sepsáno s úmyslem poskytnout lepší pochopení světových událostí. Avšak tak blízko před opětným příchodem Ježíše Krista nepotřebujeme dobře míněných výkladů lidí, nýbrž to „Tak praví PÁN” od pravého proroka, založené na základě neklamného Slova Božího.

Je pravdou, že žijeme uprostřed naplnění prorockých předpovědí. Nikdo nemá právo, to Božské lidsky vykládat. Duchovní věci mohou být zjeveny a chápány skrze Ducha. Tak jistě, jako Bůh, ten PÁN vyslovil ústy Svého proroka proroctví, tak jistě v době jejich naplnění zjevuje ústy Svých proroků jejich význam.

Nemáme v úmyslu obhajovat bratra Branham, ani službu, kterou mu Bůh udělil. Muž, který byl Bohem potvrzován po 33 let tak mocnými zázraky a znameními, nemá zapotřebí, aby jej obhajoval nějaký člověk. Je však známe v celém světě, alespoň mezi těmi, kteří prožili působení Ducha Svatého v této generaci, že Bůh ten PÁN použil bratra Branham po druhé světové válce obzvláštním způsobem, aby započal probuzení doprovázené mocnými divy a znameními, které se rozšířilo po celé zemi. Skutečně může být řečeno, že nikdo by nemohl činit to, co se stalo, leč by Bůh byl s ním. Dříve, než budeme toto téma blíže pozorovat, musíme poznat, že Bůh činí vše podle Svého spásného plánu, který byl v Písmu určen a předpověděn.

Všichni mužové Boží, kteří byli v době Nového Zákona povoláni, aby mluvili nebo psali, byli inspirováni Duchem Svatým. Vždy znovu se odvolávali na inspirované Slovo, které Bůh hovořil skrze proroky. Jednalo-li se o spásotvorné věci, odvolávali se vždycky na prorocké Slovo. To činili pisatelé čtyř evangelií a také apoštolé. Musíme uznat, že Bůh vyvolil Svě muže v určitých dobách, aby činili to, co se v určitém časovém období mělo stát. Podle pravdy může být řečeno, že každé novozákonné naučení je založeno na tom „Tak praví PÁN” prorockého Slova. Všichni mužové Boží, kteří byli v Novém Zákoně vyvoleni, aby psali nebo mluvili, byli Duchem Svatým inspirováni stejným způsobem jako proroci. Vždycky se odvolávali na Slovo Boží, které již bylo napsáno. Každá biblická otázka, v Novém Zákoně byla zodpovězena ve světle prorockého

Slova, a tím to bylo to „Tak praví PÁN”. Nebyla to lidská odpověď, nýbrž Boží odpověď podle Jeho Slova. Tak rozumíme i tomu, co Petr píše v 2. Petra 1:21: „*Nebo nikdy z lidské vůle nepošlo proroctví, ale Duchem Svatým puzeni byvše, mluvili svatí Boží lidé.*”

Stejným způsobem byli mužové Boží podle vůle Boží Duchem Svatým vedeni, aby oznamovali dobrou zvěst o naplnění proroctví. U Řím. 1:1–2 klade Pavel základ pro to, co má napsat a staví na něm:

„Pavel, služebník Krista Ježíše, povoláný apoštol, oddělený ke kázání evangelia Božího, které ON zdávna zaslíbil skrze proroky své ve svatých Písmech.”

Zde zdůrazňuje apoštol tu skutečnost, že ve svatých Písmech proroků bylo evangelium již předem zaslíbeno.

Kdo čte epištoly k Římanům a k Židům, zjistí, jak často bylo použito v novozákonním naučení toho „Tak praví PÁN” prorockého Slova.

V Řím. 9:24-26 obhajuje Pavel, obrácení pohanů Písmem a píše:

„Kterýchž i povolal, totiž nás, netoliko z Židů, ale také i z pohanů, jakož i skrze Ozéáš dí: Nazovu nelid svůj lidem svým, a nemilou milou; a stane se, že místo toho, kdež řečeno bylo jim: Nejste vy lid můj, tut nazváni budou synové Boha živého.”

Pojednáváje o stejném tématu píše Pavel u Římanů 15:9-11:

„A aby pohané z milosrdenství slavili Boha, jakož psáno jest: ‘Proto vyznávati tebe budu, mezi pohany, a jménu tvému plesati budu.’ A opět dí: Veselte se pohané s lidem jeho: A opět: ‘Chvalte PÁNa všichni národové, a velejte ho všichni lidé.’”

Zřetelně poznáváme, že Pavel své naučení opírá na Slově Božím, které mluvili proroci PÁNě. Podle Skut. apošt. 15:13-15 bylo o tomto tématu rokováno mezi apoštoly v Jeruzalémě s Pavlem a Barnabášem.

O tom čteme takto:

„A když oni umlkli, odpověděl Jakub, řka: ‘Muži bratři, slyšte mne. Šimon vypravoval, kterak Bůh nejprve popatřil na pohany, aby přijal lid jménu svému. A s tím. se srovnávají i řeči prorocké, jakož psáno jest...’”

Nebyl to jen Pavel, nýbrž i Jakub, který se odvolával na Slova, která mluvili svatí proroci. Musíme jednou provždy pochopit, že biblická odpověď může přijít jen z Bible. U Řím. 15:4 píše apoštol Pavel:

„Nebo kteréžkoli věci napsány jsou, k našemu naučení napsány jsou, abychom skrze, snášenlivost a potěšení písem naději měli.”

(Podle něm. překl. Mengeho: „A tak vše, co bylo zdávna napsáno, bylo napsáno nám k naučení, abychom setrvali v naději s vytrvalostí (trpělivostí) a útěchou, které skýtají svatá Písma.”)

Je velmi důležité, abychom se naučili vrátit se k inspirovanému Slovu Božímu a podle něho našli odpověď jakožto to „Tak praví PÁN”. Vidíme, že Pavel a Jakub a všichni ti muži Boží nedávali nějakou vlastní odpověď, o které předpokládali, že je správná, nýbrž byli vedeni Duchem Svatým, aby dali odpověď ze Slova Božího. Ve Skut. ap. 8:35 čteme o té podivuhodné události:

„Tu otevřel Filip ústa svá, počav od toho písma a zvěstoval mu Ježíše.”

(podle něm. překl. Mengeho: *„Tu otevřel Filip ústa svá a zvěstoval mu, počav od tohoto místa Písma, evangelium Ježíšovo.”*)

Štěpán byl rovněž mužem plným víry a Ducha Svatého. Ve svém kázání ve Skut. apošt. 7 se často odvolává na to „Tak praví PÁN” prorockého Slova. Je nemožné Starý a Nový Zákon od sebe odtrhnout, neboť ve Starém Zákoně byla dána prorockví a v Novém Zákoně došla svého splnění. Všechno, co kážeme a učíme, musí být založeno na tom „Tak praví PÁN” veškerého Slova Božího. Slovo Boží tu není k tomu, abychom k němu přidávali své vlastní myšlenky a výklady, nýbrž abychom poznali spásný plán zjevením prorockého Slova. Za tím účelem vyvolil Bůh od začátku času Své muže, kteří zvěstovali pravou inspirací PÁNa Jeho Slovo.

Můžeme vidět, že biblické pravdy byly ode dnů reformace znenáhla ze Slova zjevovány. V každém čase obdrželi ti, kteří Bohem poslaného posla uznali a uposlechli to, co jim ve jménu PÁNě řekl, plné požehnání. Vše, co se nyní děje, musíme vidět a poznávat ve světle prorockého Slova, jak to činili všichni muži Boží v Novém Zákoně. V Matouši 1:22 kupříkladu čteme:

*„Toto pak všecko stalo se, aby se naplnilo, což pověděno bylo **ode Pána skrze proroka, řkoucího**: 'Aj, panna těhotná bude, a porodí syna, a nazvůveš jméno jeho Emmanuel, které se vykládá: S námi Bůh.'”*

Matouš byl inspirován Duchem Svatým a šel zpět do prorockého Slova, které bylo dáno inspirací. Když přišli mudrci do Jeruzaléma a dotazovali se, kde se měl Kristus narodit, obdrželi i oni odpověz ze Slova Božího. V Mat. 2:5-6 čteme:

*„V Betlémě Judově. **Neboť tak je psáno**, skrze proroka: 'A ty Betlémě, země Judská, nikoli nejsi nejmenší mezi knížaty Judskými; neboť z tebe vyjde Vývoda, který pásti bude lid můj Izraelský.'”*

V Matouši 26:31 čteme:

*„Tedy dí jim Ježíš: Všichni vy zhoršíte se nade mnou této noci. **Neboť psáno jest**: 'Bíti budu pastýře, a rozprchnout se ovce stáda.'”*

Vidíme, že i Kristus se vždy znovu odvolává na Slovo Boží. V Mat. 26:54 a 56 říká Ježíš:

*„Kterakž by se pak naplnila písma, svědčící, že tak musí býti? **Ale toto se všecko stalo, aby se naplnila písma prorocká.**' Tedy uředníci všichni opustivše ho, utekli.”*

Kdybychom učinili studium o tomto tématu, byli bychom překvapeni, jak často se apoštolé odvolávali na Slova proroků.

V Marku 1:1–2 čteme:

*„Počátek evangelia Ježíše Krista, Syna božího. **Jakož psáno jest v proročích:** Aj, já posílám anděla svého před tváří tvou, který připraví cestu tvou před tebou. Hlas volajícího na poušti: Připravujte, cestu Páně, přímé čiňte stezky jeho.”* (Mal. 3:1 a Izaiáš 40:3)

Marek jde ihned k proroku Malachiášovi a Izaiášovi a klade prorockým Slovem základ pro své evangelium. Dává to „Tak praví PÁN” na první místo a ukazuje lidem splnění toho, co Bůh zaslíbil prorockým Slovem. Ve 4. verši se Marek odvolává ihned na předchůdce a píše:

„Křtil Jan na poušti, a kázal křest pokání na odpuštění hříchů.”

Jan byl Bohem poslaným prorokem s Bohem poslanou zvěstí lidu Božímu v oné době. Má to veliký význam a důležitost, abychom kladli Boží Slovo na první místo. Potom, co Marek položil prorockým Slovem základ, zabývá se Janem podrobněji, popisuje jeho pověření, jeho poselství a zmiňuje se dokonce, jak byl tento prorok oblečen a co jedl. On se však nejdříve nezmiňuje o Ježíši Kristu, nýbrž o připravovateli cesty a proroku. To je velice povšimnutéhodné. První předchůdce Ježíše Krista přišel a odešel a pozůstavil podivuhodné svědectví.

V těchto posledních dnech se odehrává drama; nesčíslná proroctví, která se týkají poslední doby, se naplnila a ještě se naplňují. I pro druhý příchod Kristův byl zaslíben předchůdce jako Jan. Tato skutečnost bude v této brožuře podle Písma potvrzena.

Mluví-li Písmo o předchůdci při prvním příchodu PÁNa, kdo nám potom může vytýkat, že uctíváme člověka, zmiňujeme-li se o proroku, který byl předdeslán, druhému příchodu PÁNě? Úplný spásný plán Boží byl Jeho předvídáním předurčen. Totéž se týká každého poselství a každého posla pro každé časové období. I lidé, kteří to poselství uslyší, byli před založením světa předurčeni.

Dokážeme, že jsme vzali za základ to „Tak praví PÁN”. Přirozeně, že znalci Písma, kteří přece vůbec nevěřili, že Jan byl tím Bohem poslaným prorokem, se zlobili na to, že se Marek ve svém sepisování na něj odvolal. Samozřejmě, byli by mu mohli vytknout, že oslavuje člověka, avšak Marek byl inspirován Duchem Svatým. Mohl tudíž v naprosté jistotě zjeveného Slova sepsati to, co se tehdy stalo.

Milovaní bratři a sestry v PÁNu! Kdo je v této době Duchem Svatým inspirován, aby mluvil nebo psal, pro něho není možno, aby pominul to, co Bůh pro tuto dobu zaslíbil a splnil. Milostí Boží jsme byli přivedeni k tomu „Tak praví PÁN”. Smíme poznávati význam prorockého Slova v jasném světle zjevení Ježíše Krista.

Nyní přicházíme k otázce: Proč nepoznali znalci Písma v oné době splnění proroctví? Zcela jednoduše proto, že dali Písmu své vlastní výklady a očekávali na to, že Bůh má učinit vše tak, jak to oni vyložili. Totéž se přihází se znalci Písma v této generaci. **I nyní spatří naplnění Písma jen ti, kteří poznali to „Tak praví PÁN” prorockého Slova.** Tak jistě, jak Bůh poslal proroka při prvním příchodu Pána, tak jistě měl Bůh nyní před druhým příchodem PÁNa proroka, který uprostřed všech těch výkladů lidí přinesl lidem zjevení Ducha Svatého, to „Tak praví PÁN” Slova Božího. Je nejvyšší čas, abychom všechny lidské výklady opustili a vrátili se ke Slovu Božímu,

Můžeme říci, že vše, co se stalo s Ježíšem Kristem, stalo se podle Písma. Jeho narození, Jeho život, Jeho působení, Jeho utrpení a umírání, Jeho zmrtvýchvstání a Jeho nanebevstoupení – vše se stalo podle Slova Božího. Vše bylo splněno, jak to bylo ústy proroků PÁNě předem zaslíbeno. Právě tak můžeme vidět, že všechno, co se děje od začátku novozákonní církve, až do jejího dokončení, se musí dít podle Slova Božího. Podle Lukáše 4, od verše 16 šel Pán Ježíš jednoho sobotního dne do synagogy. Podali Mu svitek Písma proroka Izaiáše. Četl to nádherné Slovo z kapitoly 61 až tam, jak se to tehdy vztahovalo na Jeho službu. Potom začal Svoji řeč slovy: *„Dnes se naplnilo toto Písmo, které jste slyšeli, před vašima očima”* Jak jsme viděli, odvolávali se pisatelé a také Pán Ježíš znovu vždy na to, že proroctví byla splněna.

Milovaní v PÁNu! Pochopili jsme, oč v této době jde? Porozuměli jsme, že Pán Ježíš a všichni muži Boží v Novém Zákoně se vždy znovu odvolávali na Starý Zákon? Stále poukazovali na to, že ve všem, co se stalo, bylo naplněno Písmo. Přesně totéž činíme z milosti Boží i my v této době. Měli jsme výsadu vidět Písmo naplněné a měli jsme výsadu psát o věcech, které Bůh učinil v naší době. Ti, kteří nechávají bez povšimnutí to „Tak praví PÁN” Slova Božího, míjejí Boha a jsou zaslepeni pýchou a ve skutečnosti nenásledují PÁNa. Takoví lidé nestaví na základě neklamného Slova Božího, nestaví na skále zjevení Ježíše Krista, nýbrž na vlastním základě.

Ó lide Boží, návrat se k tomu „Tak praví PÁN”, abys spatřil naplnění Slova Božího v této době! Navrať se k opravdové víře, která je založena na Slově Božím. Žijeme v nádherné době, v které se před našimi zraky naplňují podivuhodná proroctví, která souvisí s opětným příchodem Ježíše Krista. Pochválen budiž PÁN, který dal zazářit těm, kteří seděli ve tmě, jasné světlo Jeho Slova. Jan píše v kap. 6, verš 45:

„Psáno jest v prorocích: A budou všichni učeni od Boha.” (Izaiáš 54:13)

Zjeveným Slovem můžeme vidět tajemství, která byla skryta po věky. I v této době jsme vytrhováni ze všech lidských výkladů a vyučování Bohem. Jak nádherná jsou přece Slova Ježíšova, která vyslovil na slavnosti v Jeruzalémě:

„Kdo věří ve mne, jakož dí písmo, řeky z břicha jeho poplynou vody živé.” (Jan 7:38)

Jen tak mohou na nás spočinout požehnání Boží. Slova „*Kdo věří ve Mne, jak praví Písmo...*” jsou důležitější, než jak to poznáváme. Všechno, co činíme, věříme a učíme, musí být podle Písma. V 2. Tim. 3:16-17 čteme:

„Všeliké písmo od Boha jest vdechnuté, a užitečné k učení, k trestání, k napravnování, k správně, která náleží k spravedlnosti, aby byl dokonalý člověk Boží, ke všelikému skutku dobrému hotový.”

Chceme-li dospět k plnému mužnému věku Kristovu a podle Židům 6:1 kráčet k dokonalosti, musíme čísti inspirované Slovo Boží a věřit všem zaslíbením, která jsou v něm obsažena.

Je velmi důležité, abychom věděli, že Pán Ježíš Svém zmrtvýchvstání otevřel Svým učedníkům porozumění pro Písmo. V Lukáš 24 čteme, že šel se dvěma učedníky do Emauz. Hovořili mnoho o tom, co se v oněch dnech přihodilo, avšak neměli o tom vůbec jasno a neznali jaký to má význam. I v naší době se mnoho přihodilo a lidé o tom hovoří. Avšak, jak se to má s naším setkáním s Ježíšem? ON může otevřít naše porozumění a zodpovědět naše otázky v této době. Učedníci dokonce řekli Ježíšovi: „*Jsi ten jediný, který neví, co se v těchto dnech stalo?*” Nepoznali Jej a nepochopili, že Písmo bylo naplněno. Tak dlouho, dokud hovořili učedníci, nemohl PÁN otevřít jejich porozumění. Avšak, jakmile začal hovořit Pán Ježíš, mohli jasně vidět a pochopit, co se stalo. Je nemožné, aby opravdoví učedníci mluvili o věcech Božích a zůstali nevědomí o tom, že se Písmo naplnilo. Klíč leží ve Slovech Ježíše v Luk.24:25–27:

„Ó, nesmyslní a zpozdilí srdcem k věření všemu tomu, což mluvili proroci. Zdali nemusil těch věcí trpět Kristus a jít v slávu Svou? A počav od Mojžíše a všech proroků, vykládal jim všechna ta písma, která o něm byla.”

Vidíme, že sám Ježíš Kristus zdůrazňuje, že všechno muselo být splněno tak, jak to bylo proroky řečeno. To je velmi důležité. Ježíš Kristus je tentýž včera, dnes a tentýž na věky. Jsme-li Jeho pravými učedníky, dá nám nyní jasno o tom, jakým způsobem se naplňuje všechno, co Bůh hovořil ústy Svých služebníků a proroků. Mnohá proroctví se splňují v době, v které žijeme. Na tato proroctví musíme být Písmem Svatým nejdříve odkázáni. Musíme rovněž pochopit, že proroctví Svatého Písma nemůžeme libovolně vykládat. **Je zapotřebí, aby Bohem poslaný prorok vyslovil tajemství Boží.** Bratr Branham často řekl: „Bůh je Svým vlastním vykladačem tím, že splňuje to, co zaslíbil.”

Kdo chce porozumět působení Božímu nyní před druhým příchodem PÁNě, musí nejdříve rozumět Božímu působení při prvním příchodu PÁNě. Ve Starém Zákoně neustále čteme, že Slovo přišlo k prorokům. Proroci viděli ve viděních a zjeveních to, co Bůh měl Svému lidu říci. U Amose 3:7 stojí známé Slovo:

„Nečiní, zajisté Bůh ten PÁN ničeho, leč by zjevil tajemství své služebníků svým, prorokům.”

Není řečeno, že ta tajemství Boží budou zjevena evangelistům nebo kazatelům, nýbrž služebníkům a prorokům Božím. Pavel zdůrazňuje tuto skutečnost v Novém Zákoně tím, že píše v Efez. 3:5 o tajemství:

„...které za jiných věků nebylo známo synům lidským, tak jako nyní zjeveno jest svatým apoštolům Jeho a prorokům.”

Musíme se naučit respektovat Boží pořádek a Boha prosit o to, aby nám pomohl, abychom Jeho činnosti správně rozuměli. Opravdový prorok Boží nevyslovuje, své vlastní myšlenky, ani nehlásá náhledy nějaké denominace, nýbrž **mluví s autoritou přijatou od Boha, ve jménu PÁNa**. Zde se musíme nyní odvolat na jedno místo, které nalézáme ve Slově Božím. Ve 2. Paralip. 20:20 čteme:

„...Jozafat stál a řekl: ‘Slyšte mne, Judo a obyvatelé Jeruzalémští. Věřte v PÁNa, svého Boha a stane se vám věrně; věřte prorokům jeho, a šťastně se vám povede.’”

(Podle něm. překl. Mengeho: *„Jozafat povstal při jejich vycházení a řekl; Slyšte mne vy Judští a obyvatelé Jeruzalémští, důvěřujte v PÁNa, svého Boha, tak budete bezpeční; důvěřujte v jeho proroky, tak zvítězíte.”*)

Jistěže věříme, že tato slova byla vyslovena z inspirace Duchu Svatého. Neměli bychom přes to lehkomyšlně přejít, nýbrž dbát toho, co bylo řečeno, obzvláště v poslední části verše: *„...důvěřujte v PÁNa, svého Boha, tak budete bezpeční; důvěřujte v jeho proroky, tak zvítězíte.”* U Aggea 1:12–13 čteme:

„...kněz nejvyšší, i všichni ostatkové lidu uposlechl hlasu PÁNa, Boha svého a slov Aggea proroka, poněvadž jej poslal PÁN, Bůh jejich; nebo se bál lid tváři PÁNa. Tedy Aggeus posel PÁNův mluvil lidu v poselství PÁNa, řka: ‘Já s vámi jsem, praví PÁN.’”

(podle něm. překl. Mengeho: *„...kněz nejvyšší ... a všichni, kteří pozůstali z lidu, poslechl napomenutí PÁNa, svého Boha, totiž slov proroka Aggea, který, jak poznali, byl k nim poslán od PÁNa, jejich Boha. Ano všechnen lid dostal bázeň před PÁNem. Tedy Aggeus, posel PÁNa učinil lidu podle Božího poselství následující oznámení: Já jsem s vámi! – praví PÁN.”*)

I toto Písmo bylo dáno inspirací a jest velmi užitečné k naučení. Zde čteme o poslu PÁNa, který přinesl lidu Božímu poselství. To nejdůležitější v tomto místě Písma je, že ostatek (zbytek) lidu uposlechl hlasu PÁNa, svého Boha a věřil slovům proroka Aggea; neboť PÁN jej poslal a lid dostal bázeň před PÁNem.

Nejdříve musíme porozumět tomu, co Bůh zaslíbil. Pochopíme-li potom, že Bůh poslal proroka, musíme být svolní, uposlechnout Slovo Boží. Pak bude PÁN s námi. V tomto postoji můžeme přijmout posle a poselství, které přináší pravý posel Boží ve jménu PÁNa ze Slova Božího. Bez váhání může být řečeno, že skutečný zbytek lidu Božího v této generaci uposlechl hlasu PÁNa, své-

ho Boha tím, že poslouchají slov Bohem poslaného proroka. Oni posla a poselství přijali. Jak bylo již zmíněno, ve Starém Zákoně byla proroctví ohledně prvního příchodu PÁNa. Dříve, než byla naplněna, poslal Bůh proroka jménem Jan; připravil cestu PÁNu a přinesl dětem Božím v oné době „mluvené Slovo Boží“, aby bylo psané Slovo zjeveno. „**Mluveným Slovem**“ bylo psané Slovo zjeveno. Každý, kdo uvěřil poselství Janovu, uvěřil vpravdě Bohu. Nyní žijeme před druhým příchodem Krista a znovu se naplňují proroctví. Každý, kdo věří poselství této hodiny, přinášenému Bohem poslaným poslem, uzří naplnění Písma.

V této době potřebujeme to „Tak praví PÁN“, abychom měli naprostou jistotu v tom, co věříme a učíme. Bylo mnoho těch, kteří kázali ve dnech Janových, kteří ale sami nepoznali, že se Boží Slovo naplnilo před jejich očima. Totéž se může opakovat v této době – že se před příchodem PÁNě káže, že se zpívají krásné žalmy a jsou obdivuhodné bohoslužby, a přesto Syna Božího nanovo křtíží, protože jdou mimo toho, co Bůh pro tuto dobu zaslíbil a splnil. Je nemožné pominout dílo Boží, a neutrpět škodu. Avšak každé opravdové. Boží dítě to pozná a posla a poselství Boží přijme.

Petr povstal v Jeruzalémě před stodvaceti a řekl podle Skup. ap. 1, od verše 16:

„Muži bratří, musilo se naplniti písmo to, které předpověděl Duch Svatý skrze ústa Davidova o Jidášovi, který byl vůdce těch, kteří jímali Ježíše.”

Inspirací Ducha Svatého viděl Petr v tom, co, Jidáš učinil, naplnění Písma. Musíme čísti tuto kapitulu až do konce, abychom zjistili, jak často se Petr vždy znovu odvolává na to, co bylo prorokováno ve Starém Zákoně. To je znakem Bohem poslaného služebníka. Takový nebude dávat lidem nějaká rozumová vysvětlení, nýbrž je bude přivádět zpět k tomu „*Tak praví PÁN*“.

Ve Skutcích ap. 2 čteme o vylití Ducha Svatého. Zde je to opět Petr, který ve 14. verši společně s jedenácti povstává a oslovuje lid zvýšeným hlasem a říká:

„Muži Židé, a všichni, kteří bydlíte v Jeruzalémě, toto vám známo buď a ušima pozorujte slov mých. Jistě nejsou tito, jakž vy se domníváte, zpili, poněvadž jest teprv třetí hodina dne. Ale totot jest, což jest předpověděno skrze proroka Joele: ‘A bude v posledních dnech, (dí Bůh), že vyliji z Ducha Svého na všeliké tělo a prorokovati budou synové vaši i dcery vaše, a mládenci vaši vidění vidati budou, a starci vaši sny míti budou.’”

Vidíme tedy, že Petr pod vedením Ducha Svatého přesně věděl, která proroctví Písma se v oné době naplnila. On je to, který ve Skut. ap. 3:18 říká: „*Bůh pak to, což předzvěštoval skrze ústa všech proroků svých ... naplnil.*”

To je podivuhodný výrok! S odvoláním se na Krista říká ve verši 21:

„Kteréhož zajisté musejí přijíti nebesa, až do času napravení všech věcí; což byl předpověděl Bůh skrze ústa všech svých svatých proroků od věků.“

Tímto prorockým výrokem došli jsme k jádru našemu tématu. Kristus očekává v nebi, až bude všechno opět znovuoobnoveno a napraveno, až bude opět zřízen Boží pořádek v Církvi, jak to Bůh zvěstoval ústy Svých svatých proroků. Toto zaslíbení souhlasí s tím, co řekl Pán Ježíš v Matouši 17:11:

„Odpověděl jim: 'Eliáš zajisté přijde prvé, a napraví všechny věci.'“

Toto řekl Pán Ježíš v čase, kdy už bylo po službě Janově.

Učedníci položili Mistru otázku: *„Jak mohou učitelé Písma tvrdit, že Eliáš“ musí dříve přijít?“* Nato jim odpověděl, že Eliáš přijde, aby všechno znovu napravil. Potom řekl se zřetelem na Jana: *„Eliáš již přišel, avšak nepoznali ho“* Ježíš učinil tento výrok, neboť první část proroctví ohledně poslání proroka Eliáše se naplnila: *„...on obrátí srdce otců spět k dětem.“* (Luk. 1:17). V tom tkví tajemství jako v Luk. 4:19, kde Pán Ježíš čte o příjemném létu Páně, ale nezmiňuje se o tom, co je napsáno vzhledem ke dni pomsty. Vidíme, že bylo dáno zaslíbení Boží, poslat proroka před prvním příchodem PÁNa a rovněž proroka před druhým příchodem PÁNa. Druhý příchod PÁNa se musí stát dříve, než nastane ten hrozný den PÁNě. Zaslíbení, že bude poslán prorok Eliáš před velkým a hrozným dnem PÁNě, nalézáno v Malachiáši 4:5:

„Aj, já posli vám Eliáše proroka, prvé nežli přijde den PÁNA veliký a hrozný.“

Je zřejmé, že znalci Písma očekávali muže, který bude konat velké divy a znamení jako Eliáš. Jan byl prorokem SLOVA, avšak jeho službou se nestaly žádné zázraky a znamení. On nebyl prorokem Eliášem, který měl přijíti před velkým a hrozným dnem PÁNě. Tehdy nebyl den PÁNě blízký, naopak, byl to počátek dne milosti a spasení. Byl pouze prorokem, který vystoupil v duchu a moci Eliášově. Tak to anděl PÁNě řekl Zachariášovi:

„Neboť on předejde před obličejem jeho v duchu a v noci Eliášově, aby obrátil srdce otců k synům...“ (Luk.1:17)

Je bezpodmínečně nutné, abychom každé Slovo Boží četli, přesně. Není zde psáno, je to Eliáš, nýbrž že přijde v *„... Duchu a v moci Eliášově“*. V Janově evangeliu, v kap. 1, od verše 1 vydává Jan své svědectví a prohlašuje:

„'Nejsem Kristus' otázali se jej dále: 'Což pak? Eliáš jsi ty?' I řekl: 'Nejsem'.

Kdo nechce Jana prohlásit za lháře, musí věřit, co řekl. Ve 23. verši odpovídá místem z Písma, které o něm prorokovalo:

„Já jsem hlas volajícího na poušti: 'Spravte cestu Páně, jakož pověděl Izaiáš prorok'“.

Svědectví Janovo přesně souhlasí s tím, co řekl anděl Zachariášovi a se svědectvím Ježíše Krista. O Janovi je psáno v Matouši 11, verš 10:

„Tento jest zajisté, o němž psáno: (Mal.3:1) 'Aj, já posílám anděla svého před tváří tvou, který připraví cestu tvou před tebou.'”

Je to známý text z Mal. 3:1. Toto zde řekl sám Ježíš Kristus; učiníme dobře, jestliže tonu věříme. Tím jo nyní potvrzeno třemi svědky Bible, že Jan byl prorok, který kráčel v duchu a moci Eliášově, ale nemohl být Eliášem, který měl přijíti před velkým a hrozným dnem PÁNě. Když přišel Jan, začal se den milosti a spasení. Uplynulo nyní téměř 2 000 let a hrozný den PÁNě tu ještě nebyl. Avšak podle Slova Božího, jak to čteme v posledních 2 verších Starého Zákona v proroku Malachiášovi, měl prorok Eliáš přijíti dříve, než nastane velký a hrozný den PÁNě, aby opět obrátil srdce synů k otcům, aby nemusel PÁN ranit zemi prokletím.

Nyní několik míst z Bible, která den PÁNě popisují. Nejdříve 2. Tes. 2:2:

„...abyste se nedali rychle vyrážeti z mysli, ani kormoutiti, buď skrze ducha, buď skrze řeč, neb skrze list, jako od nás poslaný, jako by nastával den Kristův.”

Jistěže museli tehdy být lidé, kteří zaměňovali předchůdce k 1. příchodu s předchůdcem k 2. příchodu PÁNě, jak se to i nyní děje neboť Pavel zde píše, že se nemá nikdo nechat zneklidnit, jakoby již nastával den PÁNě. Pavel byl apoštol a prorok. On pak dále dovozuje a píše, že dříve musí nastat velké odpadnutí, které mezitím teď nastalo, a že musí být zjeven člověk hříchu a bezzákonnosti. V podstatě chce Pavel říci, že den PÁNě může přijít teprve, až nastanou věci, o kterých psal v 2. Tes. 2 a na jiných místech, týkajících se poslední doby.

O dni PÁNě je podávána zpráva ve Starém i Novém Zákoně. Kupříkladu Izaiáš 13, verš 6 a 9:

„Kvilde, nebo blízko jest den PÁNě, jako zpuštění od Všemohoucího přijde ... Aj, den PÁNě přichází přísný a zuřivost a rozpálení hněvu, aby obrátil tu zemi v poušť, a hříšníky její z ní vyhladil.”

V proroku Sofoniáši 1, verš 14-15 čteme:

„Blízký jest den PÁNě veliký, blízký jest a rychlý velmi zvuk dne PÁNě, tu hořce křičeti bude udatný. Den rozhněvání bude ten den, den úzkosti a trápení, den zpuštění a to hrozného, den temnosti a mraků, den oblaku a mrákoty.”

U Joele 3:4 stojí: (v českém překladu Bible Joel 2:31)

„Slunce obrátí se v tmou a měsíc v krev, prvé než přijde den PÁNa veliký a hrozný.”

Toto souhlasí s tím, co je psáno v 6. pečeti (Zjevení 6:12). Okamžikem vytržení končí den milosti a spasení. Potom začíná den hněvu a odplaty. Petr píše v 2. Petra 3:10:

„Přijde pak den PÁNě jako zloděj v noci, v kterém nebesa jako v prudkosti víchru pominou a živlové pálivostí ohně rozplynou se, země pak i věci, které jsou no ní, vypáleny budou.“

Pavel píše v 1. Tesal. 5, verš 2:

„Vy sami přece dobře víte, že den PÁNě tak přijde, jako zloděj v noci.“

Ve verši 4. dále píše:

„Ale vy, bratří, nejste ve tmě, aby vás ten den jako zloděj zachvátil.“

Toto prorocké Slovo se nyní naplnilo. Pavel píše, že nebudeme moci být překvapeni, protože nežijeme v temnotě. Prorok Zachariáš prorokoval v kap. 14, verš 7:

„...avšak stane se, že v čas večera bude světlo.“

Kdo žije v této době ve světle zjeveného Slova, není více v temnotě. Vyvolání Boží poznali v této generaci, že Bůh poslal Svého služebníka a proroka, dříve, než nastane tento veliký a hrozný den PÁNě,

A nyní otázku na všechny kazatele naší doby. Ve svých kázáních jsme dost často obviňovali ty, kteří tehdy nepoznali dobu svého Božího navštívení a naplnění prorocství. Nebylo by však možné, že se nacházíme ve stejné situaci a jdeme mimo to, co Bůh činí v naší době? Nechápeme, co Bůh nyní činí, protože jdeme za svými vlastními programy a nepoznáváme plán Boží podle prorockého Slova pro tuto dobu? Je bezpodmínečně nutné, abychom vzali to nepaměťující a neomylné Slovo, aby nám byla osvětlena cesta, po které jdeme. Čteme podivuhodná Slova našeho PÁNa v Janově ev. 8, verš 12:

„Tedy znovu mluvil k nim Ježíš a řekl: ‘Já jsem světlo světa, kdo mne následuje, nebude chodit v temnosti, nýbrž bude mít světlo života.’“

Ježíš Kristus je to SLOVO. Jeho následovat znamená následovat zjevené Slovo pro tuto dobu. Mnozí říkají: *„Boží Slovo je svící mým nohám a světlem na mé cestě“* – a přece krácejí dále větrně. Boží Slovo se nám stane jen tehdy jasným světlem, když nám byl jeho božský význam Duchem Svatým zjeven. Jak bratr Branham říkal, lidé děkují Bohu vždy za to, co učinil a za to, co ještě konat bude a jdou mimo toho, co koná v současnosti.

Stojíme před otázkou, zda chceme dále věřit a kázat své vlastní výklady, nebo zda přijmeme skrze prorockou službu bratra Branhama pro tuto dobu Bohem zjevené Slovo. Většina lidí je neznalá toho, co Bůh této poslední generaci zaslíbil. Musíme se jednou provždy naučit, že Bůh měl od počátku času Své služebníky a proroky, kterým mohl zjevovat, co se má státi. Bůh míval proroka, s kterým mohl mluvit obzvláště tehdy, když se mělo na zemi stát něco neobyčejného. Musíme rovněž pochopit, že prorocká služba nemůže být vykonávána každým kazatelem a evangelistou. K tomu je zapotřebí proroka, který lidem zjeví prorocké Slovo. Tak jistě, jako Bůh používal proroků, aby skrze ně mluvil

a dával zaslíbení, tak jistě ON opět použil proroka, když nadešla, doba naplnění proroctví. Dík buď PÁNu, který bdí nad Svým Slovem, aby je splnil.

Ježíš Kristus řekl v Lukáši 17, že ve dnech, kdy se Syn člověka zjeví, to bude jako za dnů Noema a ve dnech Sodomy a Gomory. Je velice důležité, abychom si onu dobu zpřítomnili a poznali, co Bůh tehdy konal, abychom věděli, co koná nyní. Většina jich vidí jen to, co činili v oné době nevěřící, nám však jde o to, vystihnout, co Bůh konal mezi Svými, dříve než nastal soud nad bezbožnými. Je faktem, že, předtím než nastal soud nad lidmi potopou, měl Bůh proroka. Svému proroku zjevil tajemství Svě vůle. Všichni, kteří mu věřili, unikli a byli bezpeční.

Tehdy existovala Bohem požehnaná linie, totiž potomci Setovi a kromě toho linie a potomci Kainovi. Když se tyto obojí smísili, rozhodl se Bůh učinit konec všemu tělu, neboť Kristus se měl podle těla narodit z čisté linie Setovy.

Žijeme v době, v které se všechno směšuje a setkává ve Světové radě církví, avšak právě v této době měl Bůh proroka, kterému mohl svěřit poselství pro tuto generaci, čímž měl být lid Boží vyvolán a oddělen, aby uvěřil pravdě a nemusel věřit lži. Můžeme si představit, že lidé a dokonce i děti Boží se Noemovi posmívali o potřásali hlavami, mluvili-li o Noemovi, proroku Božím; však nadešla doba, kdy Bůh potvrdil to, co on ve jménu Božím řekl. Tak to bude i v této generaci.

Tak jistě, jako měl Bůh proroka v oné době, tak jistě musel mít proroka nyní, neboť Ježíš Kristus sám řekl:

„Jak to bylo v oněch dnech, tak to má být nyní.” (Luk.17:30)

Tehdy si mohli lidé myslet, Noe nemůže přece být tím jediným, kterému bylo zjeveno Slovo Boží pro onu dobu. Je však nezvratnou skutečností, že tomu tak bylo, neboť Bůh sám to potvrdil.

Přátelé, Písmo nemůže být zrušeno. Tak jistě, jako Ježíš Kristus, Syn Boží řekl:

„Jak to bylo v oněch dnech, tak tomu bude ve dnech, kdy se Syn člověka zjeví”,
tak můžeme podle pravdy říci, že toto proroctví bylo naplněno.

Prosím, zpřítomněte si, co se stalo, než spadl oheň Boží z nebe a ona města shořela. Podle 1. Mojž. 18 navštívil PÁN se dvěma anděly Svěho proroka Abrahama. V 1. Mojž. 19:1 čteme, že oba andělé šli do Sodomy. PÁN však zůstal u Abrahama a mluvil s ním, jak to čteme v 1. Mojž. 18:17:

„Zda-li zatajím před Abrahamem, což dělati budu?”

Abraham byl prorokem Božím v oné době. Jemu zjevil PÁN tajemství Svě vůle. Prosím, čtěte pečlivě 1. Mojž. 18:9-15. PÁN potvrzuje zaslíbení, které dal Abrahamovi. Sára je ve stanu a naslouchá tomuto rozhovoru. Směje se sama v sobě. Nato zjevuje PÁN Abrahamovi, že se smála. On zjevuje rovněž, co si

ve svém srdci myslela (verš 13). Tento příběh jo nejdůležitější událostí, která se stala, dříve než nastal soud Boží v oné době.

Jestliže nepochopíme, co se stalo v oněch dnech, určitě neporozumíme, co se děje nyní. Jsme připraveni poznati, že to byla stejná služba PÁNa, kterou konal na zemi, jako v době Abrahama? Právě tak jako se tehdy dal PÁN poznati Abrahamovi, tak se dal poznati semeni Abrahamovu, když putoval na zemi. Právě tak jako Abraham uvěřil Bohu, tak uvěřilo i semeno Abrahamovo PÁNu.

V Janově evang. v kap. 1 od verše 40-42 je nám podávána zpráva, že Ondřej přivádí svého bratra ke Kristu. PÁN na něj pohlédne a řekne:

„Tvé jméno je Šimon, ty jsi syn Jonášův.”

V téže kapitole v následujících verších, přivádí Filip ke Kristu Natanaele. Ježíš na něj pohlédí a řekne:

„Aj, pravý Izraelitský, v němž lsti není.”

Natanael byl tak přemožen, že se udiven táže: *„Odkud mne znáš?”* (verš 48) Pak přichází odpověz Mistra: *„Dříve, než tě Filip zavolal, když jsi byl pod fíkovníkem, viděl jsem tě.”* To mu stačilo. Zvolal: *„Rabbi, ty jsi Syn Boží, ty jsi ten Král Izraelský!”*

U Jana 4 nalézáme příběh o Samaritánce. Pán Ježíš zjevuje její život. Ona říká: *„PÁNe, poznáván, že jsi prorok.”* (verš 19) a pak: *„Víme, že když přijde Mesiáš, který slově Kristus, on nám všechno řekne.”* (verš 25) Ježíš odpovídá: *„Já jsem to, který s tebou mluvím.”* To stačilo té ženě, byla přesvědčena, běžela do města a řekla: *„Pojďte a pohlédte, koho jsem našla, není-li on Kristus?”* (verš 29)

Kdo chce správně porozumět službě bratra Branhamu, musí nejdříve porozumět službě PÁNa. Nikdo, kdo zažil shromáždění bratra Branhamu, nemůže popřít, že se zjevil tentýž PÁN stejným způsobem mocí Ducha Svatého. Stovky kázání na zvukových páskách jsou živým svědectvím a potvrzují tuto skutečnost. I v této době poznalo pravé semeno Boží PÁNa slávy a potěšilo se z toho, co Bůh konal. Semeno hada prohlásilo působení PÁNa za ďáblovu. Tak, jak tomu bylo tehdy, tak je to i nyní. Avšak každý člověk, kterému se PÁN nadpřirozeným způsobem zjevil, Jej poznal a byl jednou provždy přesvědčen, že to bylo od Boha. Kdo čte čtyři evangelia, zjistí, že Pán Ježíš Kristus mohl lidem říci, co si mysleli a co dělali. V Janově ev. 2:24 a 25 čteme:

„Ale Ježíš nesvědčil o samém jím, protože on znal všechny, aniž potřeboval, aby kdo svědectví vydával o člověku nebo on věděl, co by bylo v člověku.”

V Mat. 21:2-5 čteme:

„Jdete do městečka, které proti vám jest, a hned naleznete oslici přivázanou a oslátka s ní. Odvažte je a přivezte ke mně. A řekl-li by kdo co vám, rcete, že Pán jich potřebuje, a hned propustí je. Toto se pak všechno stalo, aby se napl-

nilo povědění skrze proroka řkoucího: Povězte dceři Siónské: Aj, král tvůj bére se tobě tichý, a sedě na oslici a na oslátku té jhu podrobené.”

Přirozeně, učedníci našli vše tak, jak jim to PÁN řekl. Pán Ježíš Kristus věděl, co si kdo ve svém srdci myslil a mohl předpovídat události, které se přesně splnily. Právě semeno Boží se nikterak nepohoršilo nad nadpřirozenou službou PÁNě, nýbrž bylo přesvědčeno o tom, že je to dílo Boží a bylo požehnáno. V tom, když konal dílo proroka, můžeme vidět způsob služby Ježíšovy, kterou konal jako Syn člověka na zemi. Byla to nadpřirozená služba rozeznání, kterou byli duchové rozdělováni. V přítomnosti takovéto služby bylo nemožné zůstat neutrálním. Semeno Boží prohlásilo, že je to od Boha, semeno hada naproti tomu řeklo, že je to od ďábla. Práli bychom si jen, kdyby bylo možné, aby se mohla otevřít opona času a my spatřili, kde je právě semeno Abrahama, které uvěřilo z celého srdce a kde se nalézají ti, kteří se prohřešili proti působení PÁNa. Tak jistě, jako uvěřil PÁNu Abraham, tak jistě uvěřilo i semeno Abrahamovo Pánu Ježíši tehdy a také v této době.

Dílo Boží v této generaci se nestalo v nějakém koutku nebo na nějakém tajném místě, nýbrž před desetitisíci, kteří se na celé zemi stali svědky toho, co Bůh učinil. Prorocká služba s darem rozeznání, který bratr Branham měl, byla tou nadpřirozenou službou PÁNa Ježíše Krista, který se v této době stejným způsobem zjevil. Často bylo zjevována tajemství těch, kteří hledali u PÁNa radu, a rovněž myšlení těch, kteří se k prorocké službě stavěli skepticky. Kdokoliv zná Slovo Boží a porozuměl službě Ježíše Krista, nemůže jinak, než uznati, že ta stejná služba byla zřejmá v této generaci. Můžeme jen říci, že Písmo se naplnilo před našimi zraky.

Před prvním příchodem PÁNa očekávali lidé téměř 4 000 let na naplnění zaslíbení. Avšak běhen jedné generace byla všechna naplněna. Nyní očekáváme téměř 2 000 let na opětový příchod PÁNa. Všechny děti Boží počítaly za svého života s tím, že Pán Ježíš znovu přijde. My ale máme tu milost, že žijeme v generaci, ve které se naplňují všechna proroctví Písma ohledně opětového příchodu Ježíše Krista. Ježíš řekl u Mat. 24, v podobenství o fíkovém stromu, kterým je míněn národ Izraelský:

„Vpravdě vám pravím, tato generace nepomine, dokud se všechno nestane.”

Tatáž generace, která zažila, že národ Izraelský se opět navrátil domů a stal se státem, zažije splnění všech proroctví, která souvisí s druhým příchodem PÁNa.

Dvě věci probíhají v této poslední křesťanské generaci souběžně, právě tak jako v první křesťanské generaci. Tehdy existovala starozákonní bohoslužba Židů vedle církve Nového Zákona. Pak byl chrám zbořen a národ Izraelský rozptýlen a Židé si předsevzali opět vystavět chrám. Avšak nám jde obzvláště o to, co PÁN činí mezi Svými vyvolenými z pohanů. Nynější situace národa

izraelského nám ukazuje, že řada proroctví došla svého splnění a budou se nadále naplňovat až do konce této generace.

Tak jisté, jak se Židé navracejí do země zaslíbení, tak jistě pravé děti Boží také vyjdou ze všech denominací a postaví se na zaslíbení Boží pro tuto dobu. V každém období zjevil PÁN Svoji vůli Svým Slovem, které se stalo k Jeho prorokům. Žijeme nyní na konci konečné doby a musíme se dozvědět, co Bůh pro tuto generaci zaslíbil. Proroku Danielovi řekl PÁN v kap. 12, verš 4:

„Ty pak Danieli, zavři slova tato, a zapečet knihu tuto až do času jistého. Mnozí budou pilně zpytovat, a rozmnoženo bude umění.”

(podle něm. překl. Mengeho: *„Ty však Danieli, uzavři řečené a zapečet knihu až do konečné doby, mnozí budou je pak zkoumati a bude tak přibývat poznání.”*)

Ve stejné kapitole v 9. verši stojí:

„Tedy řekl: 'Odejdi Danieli, nebo zavřina jsou a zapečetěna slova ta až do času jistého.”

(Podle něm. překl. Mengeho: *„Tu odpověděl: 'Odejdi Danieli, neboť zjevení mají zůstat uzavřena a zapečetěna až do konečné doby.”*)

Mnozí se dotazovali, proč tato tajemství Boží nebyla již dříve zjevena, avšak jak jsme již právě četli, byla určena pro konečnou dobu. Ve Zjevení kap. 10, verš 7 čteme:

„Ale ve dnech hlasu sedmého anděla, když bude troubiti, dokonáno bude tajemství Boží, jakož zvěstoval služebníkům svým prorokům.”

(podle něm. překl. Mengeho: *„Nýbrž ve dnech, kdy zazní hlas sedmého anděla, když zatroubí na pozoun, potom skončí tajemství Boží, jak to spolehlivě oznámil jako radostné poselství svým služebníkům, prorokům.”*)

Zde nacházíme odkaz na proroka a posla této generace.

Slovo ve Zjevení 10, verš 5 nám připomíná Slovo z Daniele 12, verš 5. Je po všimnutíhodné, že anděl Gabriel přišel k Danielovi, jak se o tom můžeme dočíst v 8. kapitole, od verše 15. V 17. verši stojí:

„I přišel ke mně, kde jsem stál, a když přišel, zhrozil jsem se, a padl jsem na tvář svou. I řekl ke mně: 'Pozoruj, synu člověčí, nebo v času uloženém vidění toto se naplní.”

(podle něm. překl. Mengeho: *„Tu přišel, k místu tomu kde jsem stál, a když jsem se při jeho přiblížení se ulekl a padl na svůj obličej, řekl mi: 'Dej pozor, synu člověčí, neboť vidění se týká konečné doby”*)

Stejným způsobem přišel anděl k Janovi na ostrově Patmos. Nemělo by nás překvapit, když je nám podávána zpráva o tom, že i v této době přišel anděl k proroku Božímu. Jak jsme se již zmínili, má vše, co Bůh činí, velký význam. V Danieli 8, verš 19 čteme:

„A řekl: 'Aj, já oznámím tobě to, což se díti bude až do vykonání hněvu toho, nebo v uloženém času konec bude.'”

(podle něm. překl. Mengeho: „*Potom řekl: 'Vez, chci ti oznámiti, co se stane v posledním čase hněvu, neboť vidění se týká stanovené konečné doby.'*”)

Vidíme tedy, že v prorockém Slově je řeč o konečné době a že Bůh dal a určil zjevení pro konečnou dobu. Janovi byly ukázány věci, které se rovněž vztahují na konečnou dobu. Ve Zjev. 1:1 čteme:

„*Zjevení Ježíše Krista, které dal jemu Bůh, aby ukázal služebníkům svým, které věci by se měly díti brzo, on pak zjevil, poslav je skrze anděla svého služebníku svému Janovi...*”

Téměř ta stejná slova stojí napsána ve Zjevení 22:6. Podle svědectví bratra Branhama přišel k němu 7. května 1946 Anděl PÁNě, který byl poslán z přítomnosti Boží, aby mu sdělil, co Bůh chtěl říci. Kdo může věřit tomu, že anděl přišel k Danielovi a k Janovi, pro toho nebude těžké věřit, že anděl přišel i k bratru Branhamovi. Ostatně o tom, že andělé byli posláni k lidem a přinesli jim poselství Boží, je často řeč ve Starém i v Novém Zákoně. Jsme o tom z celého srdce před Bohem přesvědčeni, že nyní žijeme na konci konečné doby a že návrat Ježíše Krista stojí velice blízko před námi; avšak dříve, než bude moci být Nevěsta vzata, musí být vyvolána ze všeho náboženského Babylonu této doby a Slovem pravdy oddělena a připravena, aby se mohla potkat se Ženichem. Tak jistě, jako je Ženich Slovo, musí být Nevěsta částí Slova. V Danielovi 12, verš 10 čteme:

„*Přečišťování a bílení a pruhování budou mnozí bezbožní zajisté bezbožnost páchatí budou, aniž co porozumějí kteří z nich, ale moudří porozumějí.*”

(podle něm. překl. Mengeho: „*Mnozí budou oddělení, čištění a tříbení, ale bezbožní budou jednat bezbožně, a žádný bezbožník tomu neporozumí, zatímco rozumní tomu porozumějí.*”)

Jsme přesvědčeni o tom, že nyní musíme slyšet to Slovo, které Bůh určil pro nás, abychom je slyšeli. Je načase, abychom nehlásili stanovisko nějaké organizace, nýbrž podávali lidu Božímu jakožto čerstvou potravu Bohem zjevené Slovo. Poté, co jsme obdrželi to „Tak praví PÁN”, nepotřebujeme více lidských výkladů Písma. Jestliže však někdo neví, co Bůh zaslíbil, je možné, že se Písmo opět naplní, aniž by to zpozoroval.

Ve dnech, kdy PÁN přišel poprvé, lidé jistě měli napsané Slovo a očekávali na Mesiáše, ale neměli zjevení Duchem Svatým, aby mohli naplnění těch zaslíbení vidět. Těm, kteří tehdy nestáli pod vlivem Ducha Svatého, to připadalo, jakoby všechno bylo v pořádku.

Ústředním bodem každého kázání byl přicházející Mesiáš. Když k těm Svým však přišel, nepřijali Jej. Děti Boží všude nyní očekávají návrat Ježíše Krista. Kazatelé o tom hovoří. Jsou ale sami sobě a lidu Božímu největší překážkou,

protože nepoznávají význam a splnění prorockého Slova. Jen službou proroka může být zjeven božský význam prorockého Slova. Potom může Bohem ustanovený učitel vyučovat Církev tomu, co Bůh zjevil, aby byly děti Boží postaveny na základ Slova.

Jan byl Bohem poslaným mužem s Božím poselstvím pro onu dobu. Čteme v Jan. ev. 1, verš 7:

„Tento přišel, aby svědectví vydal, svědectví o tom světle, aby všichni uvěřili skrze něho.”

To je přece zvláštní výrok, že všichni měli skrze něho uvěřit. Nebyla to skupina, která k tomu byla zvolena, aby připravila cestu PÁNu. Byl to tento jeden muž, který byl poslán k přípravě cesty PÁNu. Bůh nesvěřil Svá tajemství zákoníkům a farizeům, nýbrž tomuto jednomu muži, který byl předurčen k tomuto účelu. Vidíme tedy, že nestačilo mít jen napsané Slovo. Musel vystoupit muž Boží s mluveným Slovem, aby napsané Slovo zjevil a ukázal je v jeho naplnění. Totéž se děje v této generaci. Každý kazatel a všechny děti Boží mají psané Slovo. Avšak bylo zapotřebí Bohem předurčeného proroka, aby přinesl mluvené Slovo a oznámil tajemství, která byla určena – k tomu, abychom je my poznali. Požehnané jsou oči, které mohou vidět, požehnané jsou uši, které to slyší a požehnaná jsou srdce, která tomu věří. Milostí a Boží mocí tento prorok vyslovoval věci v bytí. Verš z Jana 14:12 byl jeho službou plně potvrzen; není třeba zveličovat, naopak, téměř si člověk neodvažuje šířit určité věci, které se staly v Bohem dané službě tohoto pokorného muže Božího.

Musí být řečeno, že poselství konečné doby stoprocentně souhlasí s Bibli, avšak jestliže někdo to, co bratr Branham řekl, staví mimo Bible, mine se cílem. Všichni ti, kterým se dostalo té milosti od Boha a přijali to, čemu bratr Branham z Bible učil, naleznou ve Svatém Písmu Boží rovnováhu. Poselství konečné doby není ničím více a ničím méně, než tím Bohem pro tuto dobu určeným Slovem, zjeveným ve svém božském významu. Není to žádný dodatek k Bibli, ne, je to Písmo svaté, zjevené Duchem Svatým. Lid Boží byl přiveden zpět k čistému Slovu Božímu a pravdivému učení Písma Svatého. Avšak nestačí, abychom tomu všemu věřili jen svými hlavami, musí se nám to všem stát živým, zjevením od Ducha Svatého. Kdo to obdržel jen jako poznání v hlavě, způsobí s tím mnoho škody. Komu je to ale hluboko v srdci zjeveno, bude moci být i druhým k požehnání.

Ve Skut. ap. 20:25 píše Pavel:

„A aj, já nyní vím, že již více neužříte tváři mé vy všichni, mezi kterýmiž jsem chodil, káže o království Božím. Proto osvědčuji vám v dnešní den, že jsem čist od krve všech. Nebo jsem neobmeškal zvěstovati vám všeliké rady Boží. Buďtež tedy sebe pilní i všeho stáda, v němž Duch Svatý ustanovil vás biskupy, abyste pásli Církev Boží, které sobě dobyl svou vlastní krví.”

Pavel byl učitel, apoštol a prorok. Dosvědčil, že zvěstoval celou radu Boží. Službu proroka v Novém Zákoně lze přirovnat k službě proroků ve Starém Zákoně, neboť Bůh je provždy tentýž.

Je však pravdou, že Bible hovoří nejen o tom jednom proroku, který měl přibíti před velkým a hrozným dnem PÁNě, nýbrž také o mnohých falešných prorocích, kteří povstanou. Čteme-li pečlivě Starý Zákon, můžeme zjistit, že kdekoliv vystoupil pravý prorok s tím „Tak praví PÁN“, odporovala pravému proroku skupina falešných proroků. Tak tomu bylo za časů Jeremiáše. Můžeme o tom číst v kap. 23 a 26. Tak tomu bylo i za času Micheáše, který vystoupil jako pravý prorok a těch 400 falešných proroků, kteří mu odporovali (1. Král. 22). Když Bůh vyvedl národ izraelský z Egypta, měl pravého proroka jménem Mojžíš. A zase se shromáždil značný počet kolem Dátana a Chore proti němu. Vidíme, že praví proroci Boží vystupovali téměř jednotlivě, avšak ti falešní téměř vždy ve větším počtu. V 2. Tim. 3, od verše 1 čteme ohledně věcí, které budou v poslední době. Ve verši 8 píše Pavel:

„Jakož zajisté Jannes a Jambres se zprotivili Mojžíšovi, tak i tito, protiví se pravdě, lidé na mysli porušení a při víře spletení.”

I toto proroctví se v naší době splnilo. Proč byl Pavel inspirován Duchem Svátým psát o Mojžíšovi a těch kouzelnících v porovnání s posledními dny? Jistě zde musí jíti o podobný jev (podobnost) mezi tehdejší a naší dobou. Všichni víme, že Mojžíš byl prorokem Božím, kterému se PÁN ukázal v ohnivém sloupu. S naprostou a neodvolatelnou jistotou před Bohem musíme vydat svědectví, že ten stejný PÁN se zjevil v ohnivém sloupu bratru Branhamovi. Anděl PÁNě mluvil k bratru Branhamovi a řekl: *„Stejně jako Mojžíšovi byla dána dvě znamení, budou i tobě dána dvě znamení.”*

To „Tak praví PÁN” Slova Božího se nyní naplnilo v tom směru také při těch, kteří sice rádi konají divy a znamení, ale odmítají pravdu, jak to činili Jannes a Jambres. V této souvislosti se také naplnilo to, co řekl Ježíš Kristus v Matouši 1, verš 21:

„Ne všichni, kteří mi říkají 'PANE, PANE' vejdou do království Božího, nýbrž jen ten, kdo činí vůli mého Otce nebeského.”

Nevstoupíme do nebe pro to, co jsme učinili. Musíme konat vůli Boží, abychom mohli vejít do slávy. V ep. k Židům 10, 35–37 čteme:

„Proto nezamítejte smělé doufanlivosti své, které velikou má odměnu. Než potřeba jest vám trpělivosti, abyste vůli Boží činíce, dosáhli zaslíbení. Neboť ještě velmi, velmi maličko, a aj, ten, který přijíti má, přijde a nebude meškati.”

Podle Lukáše 29–30 se dali všichni, kteří uvěřili poselství Janovu, pokřtít a byli ospravedlněni před Bohem. Víme, že službou bratra Branhama byl opět kázán biblický křest na jméno Pána Ježíše Krista. V té souvislosti můžeme položit stejnou otázku, kterou položil svého času Ježíš Kristus zákoníkům:

„Byl Janův křest z nebe nebo od lidí?“ (Luk. 20:4)

I my klademe otázku, je křest na Jméno Pána Ježíše Krista od Boha nebo od lidí? Tehdy lidé věděli, že Jan byl prorok. Stejně tak vědí lidé nyní, že bratr Branham byl prorok. Nyní je doba, kdy každý může mluvit. Proč zůstat zticha? Svědčíme před Bohem, že křest víry na jméno Pána Ježíše Krista je podle toho „Tak praví PÁN“ Slova Božího. Prosím, nevykládejte toto důležité biblické učení již více podle svého rozumu, nýbrž říkejte pouze to, co bylo řečeno pod inspirací Ducha Svatého. Podle Skut. ap. 2:38 Petr mluvil k Židům. Filip mluvil ve Skut. ap. 8:16 k Samaritánům. Pavel mluvil v Efezu, Sk. ap. 9:5. Zde máme tři svědky. Jak je to jen možné, že lidé následují tradici a ignorují pravé učení Bible?

Bratři, je-li pochybnost o nějakém učení, pak musíme prozkoumat Slovo Boží od Mojžíše až ke Zjevení, abychom našli naši odpověď. Když můžeme opustit naše tradiční učení a uznat, že potvrzený prorok učil Slovo Boží skrze zjevení Boží v plné shodě s apoštoly a proroky, tak se věci změní. Může někdo napadnout učení potvrzeného proroka Božího? Jak si někdo může myslet, že prorok Boží učí falešně, a že jeho vlastní učení je správné? Čím se můžeme prokázat, když jde o Boží potvrzení a důkaz?

Bůh neposlal proroka proto, abychom přešli nevšímavě kolem toho, co řekl, nýbrž aby byla naše pozornost přivedena zpět ke Slovu Božímu, abychom slyšeli a uvěřili tomu „Tak praví PÁN“. V Izaiáš 66, verš 5 čteme:

„Slyšte Slovo PÁNa, kteří se třesete před Slovem jeho: Říkávají bratři vaši, v nenávisti majíce vás, a vypovídajíce vás pro jméno mé: Necht se zjeví sláva Hospodinova. Ukáže se zajisté ku potěšení vašemu, ale oni zahanbeni budou.“

V Izaiáš 48:3, 5 a 6 čteme:

„Předešlé věci zdávna jsem oznamoval, a což vyšlo z úst mých, i což jsem ohlašoval, brzy jsem činíval a stávalo se.

A protož jsem oznamoval zdávna, prve než přicházelo, ohlašoval jsem, abys neříkal: Modla má učinila ty věci, a rytina má neb slitina má přikázala to. Slýchals o tem, pohleď na to na všechno, vy pak, nebudete-li toho oznamovati? Již nyní ohlašuji nové a tajné věci, o nichž jsi ty nic nevěděl.“

V Izaiáš 46:9 a 10 stojí:

„Rozpomeňte se na první věci od věků stálé, nebo já jsem Bůh silný a není žádného více Boha; aniž jest mně podobného. Který oznamuji při počátku dokonání a hned zdaleka to, což se ještě nestalo; řeknu-li co, rada MÁ se koná.“

Bratří, ať cokoliv je Vaším povoláním, buďte prosím, natolik pokorní a nechtě se uvésti v soulad se Slovem Božím. Dáváme každému na srozuměnou, aby si přečetl „Výklad sedmi církevních období“ a „Zjevení sedmi pečetí“ od bratra Branhama. Ve Zjevení 1, verš 20 čteme:

„Tajemství těch sedmi hvězd, které jsi viděl v pravici mé, a sedm svícňů zlatých: Sedm těch hvězd jsou andělé sedmi sborů a sedm svícňů, které jsi viděl, jest sedm sborů.“

Sedm hvězd v pravici toho, který přemohl smrt a peklo, je sedm poslů a andělů sedmi církevních období. Oni nejsou v ruce nějakého člověka nebo organizace, nýbrž v mocné ruce PÁNa.

Sedmkrát stojí ve Zjevení 2 a 3: „A Andělu církve ... piš ...tak praví ten...“ sedmkrát stojí psáno: „Kdo zvítězí...“ a „Kdo má ucho, nechť slyší, co Duch praví církvím.“ Chceme-li zvítězit, musíme vědět, jak se to může stát. Ve Zjevení 12, verš 11 čteme:

„Ale oni zvítězili nad ním skrze krev Beránka, a skrze slovo svědectví svého a nemilovali duší svých až do smrti.“

Kéž by se stalo Slovo Boží skutečně naším svědectvím, abychom vyšli z tohoto věku jako přemožitelé **skrze moc Krve Beránkovy**. Skrze Toho, který nás zamiloval, přemůžeme jistě.

Závěrem zdravíme všechny slovy z 2. Petr. 3, verš 2:

„Abyste pamatovali na slova předpověděná od svatých proroků, a na přikázání vydaná od nás apoštolů Pána a Spasitele.“

A rovněž slovy z ep. Řím. 16:24–27:

„Milost Pána našeho Jezukrista se všemi vámi. Amen. Tomu pak, který může vás utvrdit podle evangelia mého a kázání Ježíše Krista, podle zjevení tajemství od časů věčných skrytého, nyní pak zjeveného i skrze písmo prorocká, podle poručení věčného Boha, ku poslušenství víry všem národům oznámeného, tomu samému moudrému Bohu sláva skrze Jezukrista na věky. Amen.“

Opětný příchod Pána Ježíše Krista je velice blízký. Pohleďte vzhůru, neboť naše vysvobození se přibližuje. Jste připraveni setkat se s PÁNem? Můžete zvolat: „Přijď brzy, Pane Ježíši?“ Je to jen láska a milost Boží, že nám bylo na konci doby milosti ukázáno splnění prorockých zaslíbení. Tak jistě, jako PÁN zjevil Svým služebníkům Svoji radu na začátku doby milosti, tak to učinil i na jejím konci. Ježíš Kristus je tentýž, ON je ten PRVNÍ a ten POSLEDNÍ, ON je ALFA a OMEGA. Jméno PÁNĚ budiž nanejvýš chváleno a velebeno na věky. Milost Boží buď se VŠEMi Vámi.

MÉ SVĚDECTVÍ

Bylo to v srpnu 1955, kdy přišel bratr Branham do Německa a Švýcarska, aby tam pořádal shromáždění. To, čím jsme zde byli v těchto dnech v Evropě poctěni, abychom spatřili, se dalo přirovnat k tomu, co je nám sdělováno ve Skutcích apoštolů. Skutečně, hříšníci byli dojati a činili pokání ze svých hříchů. Nemocní byli uzdraveni a spoutaní byli mocí Boží osvobozeni. Kvůli tomu, co PÁN učinil, bylo mnoho jásotu mezi lidem Božím. Slepým se dostalo světla očí, mrzáci byli uzdraveni a staly se všechny druhy zázraků. Bylo lze říci, že nikdo nebyl s to, to učinit, jediné, že by Bůh byl s ním.

Hned po první bohoslužbě jsem měl touhu tohoto muže Božího pozdravit a vyměnit s ním několik slov. Nikdy předtím jsme jej neviděli a nevěděli jsme nic o něm nebo o jeho službě, avšak od prvního okamžiku, jak jsme jej spatřili, byla v našich srdcích hluboká láska k tomuto muži Božímu. Příštího jitra jsme vyhledali hotel, v kterém bratr Branham bydlel. Moje žena zůstala stát u vchodu, já jsem šel na recepci, abych se informoval. Zatímco jsem se ještě vyptával, otevřely se dveře, které vedly dále k pokojům, a bratři vstoupili do vstupní haly. Bratr Branham udělal jen několik kroků, zastavil se, obrátil se vpravo, ukázal na mne a řekl: „Ty jsi kazatel evangelia.” Potom se obrátil vlevo a ukázal na mou ženu u vchodě a řekl: „To je tvoje žena.” Teprve potom jsme přistoupili k sobě a pozdravili se.

Nikdy předtím jsme takového člověka neviděli. Byl tak pokorný, takže jsme hluboce v sobě mohli zjistit nedostatek pravé pokory. Po krátké rozmluvě jsme se rozloučili, přičemž nám přál Boží požehnání. Opustili jsme to místo se slzami v očích a děkovali PÁNu za Jeho milosrdenství a dobrotu. Již tehdy jsme poznali, že bratr Branham měl neobyčejnou službu, avšak ještě jsme nevěděli nic o obzvláštním příkazu, který mu byl dán andělem PÁNě. To co jsme ve všech těch dnech ve shromážděních viděli, bylo téměř příliš podivuhodné, než aby to bylo pravdivé. Zástupy lidu byly odhadovány na 12 – 16 000. Bylo to mohutné Boží navštívení.

V následujících dnech v nás vzrůstala stále větší touha, tohoto muže Božího slyšet opět kázat a zažít, jak Bůh Slovo potvrzuje. Nikdy nás neopustil dojem Bohem dané autority, v které tento muž mluvil. Jestliže řekl slepému: „Buď vidoucím ve jménu Pána, Ježíše Krista”, pak ta slepá osoba nebyla déle slepá. Řekl-li těm, kteří leželi zmrzačení na nosítkách: „Jsi uzdraven mocí Boží, vstaň ve jménu Ježíše Krista z Nazaretu”, pak se to stalo. Slovo Boží, které tento muž vyslovil, se nikdy nevrátilo prázdné, nýbrž vždycky vykonalo to, co bylo vysloveno. Nikdy předtím, ani potom, jsme neviděli člověka s takovou Boží autoritou a potvrzením PÁNě.

V roce 1958 jsme se – moje žena a já – zúčastnili konference „Hlas uzdravování” v Dallasu/Texase. Věděli jsme, že tam bude bratr Branham hlavním řeční-

kem. Zde nám PÁN ještě více otevřel naše oči pro obzvláštní službu tohoto muže Božího.

Nebylo nám zatěžko vidět rozdíl mezi všemi těmi evangelisty a tímto prorokem Božím. Tam nám to spadlo jako šupiny s očí a řekl jsem: „Nyní musím vědět, co tento muž věří a učí, neboť vidím, že Bůh je obzvláštním způsobem s ním.“ Mluvil jsem s bratřími, kteří pořizovali zvukové záznamy kázání bratra Branhama. Dali mi 7 zvukových pásků, které jsem si měl poslechnout. Co zde bylo řečeno, bylo pro mne velmi nové. Avšak bylo v nich pojednáno takřka o každém biblickém tématu. Když jsme naslouchali tomuto muži Božímu, naše srdce hořela dále. Bible se nám stala zcela nově živou a přítomnělou. Od té doby nám byla v následujících letech zasílána všechna kázání, která měl bratr Branham v Jeffersonville. Skrze poslouchání kázání na zvukových páskách jsme obdrželi mohutná duchovní pozhábní.

Pak nadešel den, na který nikdy nezapomenu. Bylo to 2. dubna 1962, kdy jsem uslyšel slyšitelný hlas PÁNa. Bylo nádherné ráno, slunce právě mělo vyjít, když jsem uslyšel následující slova, která mi byla řečena: „*Můj služebníku, tvůj čas pro toto město brzy skončí, pošlu tě do jiných měst, abys kázal mé Slovo.*“ Potom co se toto stalo, viděl jsem sama sebe stát mimo tělo, přibližně 3–4 m od místa, kde jsem se nacházel v těle. Mohl jsem odtud vidět, že jsem tam nechal své paže klesnout dolů. Měl jsem své ruce otevřené a mohl jsem vidět dlaně. Mohl jsem odtud vidět, jak jsem tam otevřel svá ústa, mohl jsem zde slyšet, jak jsem tam promluvil následující slova: „PÁNe, nebudou mne poslouchat, mají všeho v nadbytku a žijí v rozmařilosti.“ Po nějaké chvíli ticha zazněl hlas PÁNa znovu a byla řečena následující slova: „*Můj služebníku přijde doba, kdy tě poslouchat budou, zaopatřte se potravou, neboť přijde veliký hlad – potom máš stát uprostřed lidu a rozdělovat potravu.*“ Dosvědčuji před Bohem a lidmi, že tato slova jsou pravdivá. Mohu dokonce opakovat spád řeči a přesně způsob, kterým PÁN mluvil. Když jsem naslouchal hlasu, byla mi obzvláště nápadná v něm vyjádřená autorita. Věděl jsem, že to, co bylo řečeno, je absolutní a neodvolatelné. Hlas nebyl jako zvuk pozounu, ale jako mohutný hlas muže. Myslí jsem si, kdyby tento hlas zazněl ještě jednou, pak se zastaví celý svět. Neměl jsem při tom žádné hnutí mysli, které by mě naladilo k jásání nebo plesání. Naopak, byla to doba uctivé bázně a svatosti v přítomnosti PÁNe.

Byly ještě jmenovány různé potraviny, které jsme měli uskladnit. Domníval jsem se proto, že to vše má přirozený (tělesný) význam. Avšak v prosinci téhož roku jsem to déle nemohl snést. Musel jsem mít odpověď od PÁNa, abych znal přesný význam svého zážitku. Rozhodl jsem se, že poletím k bratru Branhamovi a že se jej na to zeptám. Když jsem přistál na letišti v Louisville v Kentucky, zavolaal jsem bratra Branhama, avšak k mému zklamání řekl mi syn bratra Branhama, Billy Paul, že bratr Branham odcestoval a nevěděl, kdy se vrátí. Zmalomyslněl jsem velice, neboť to bylo v sobotu a já jsem doufal,

že budu moci koncem týdne s bratrem Branhamem mluvit. V neděli ráno jsem pak šel do modlitebny na bohoslužbu. Během modlitby měl jeden bratr zcela spontánně prorocství, jehož smysl zněl: že jsem nepřišel nadarmo, nýbrž že proroka zastihnu a že on mi řekne všechno, co mi PÁN chce říci. To sňalo se mne velkou část břemene. Bylo třeba již jen jeden den vyčkat, než se bratr Branham vrátil. Přišel sám do hotelu a odvezl mne odtud svým vozem. Dva bratři seděli na zadním sedadle, zatímco bratr Branham sám řídil auto. Společně jsme se naobědvali a pak se přiblížila doba, která pro mne velice mnoho znamená.

Po celou jednu chvíli hovořil bratr Branham o různém, přičemž jsem se stal netrpělivým. Chopil jsem se příležitosti a řekl: „Bratře Branhame, smím se tě na něco zeptat?“ Dále jsem se nedostal. Pak odpověděl bratr Branham: „Smím ti říci, co PÁN k tobě mluvil?“ Byl jsem často svědkem toho, kdy byl uplatněn dar rozeznání ve službě bratra Branhama, avšak jak docela jiné to bylo, když jsem přišel na řadu osobně. Bratr Branham opakoval slovo za slovem a větu za větou v pořadí, jak je ke mně PÁN mluvil. Byl jsem tímto nadpřirozeným darem tak ovlivněn, že jsem již nic více nemohl říci, nýbrž již jen naslouchat. Když mi bratr Branham řekl všechno, co PÁN ke mně mluvil, pokračoval a řekl: „Bratře Franku, ten hlad není žádný pozemský hlad a ta potrava není přirozená (tělesná) potrava.“ Řekl: „Bůh pošle hlad po slyšení Slova a potrava, kterou máte uskladnit, je to Bohem zjevené Slovo pro tuto dobu a je zachyceno na zvukových pásech.“ Dále řekl: „Počkej s rozdělováním potravy, až obdržíte zbytek potravy, který k tomu náleží.“

Nikdo si neumí představit, co takový zážitek způsobí. Tentýž Bůh, který dal Danielovi zjevení, učinil totéž skrze bratra Branhama. Krátce po mém rozhovoru s bratrem Branhamem, měl vidění o sedmi andělech, kteří sestoupí. Týkalo se to zjevení sedmi pečeti, o nichž bratr Branham v březnu 1963 kázal. Potom, co jsem poznal, jaký byl příkaz PÁNa, nadešla ještě dlouhá léta čekání, než jsem jej mohl provést. Obdrželi jsme všechny ty zvukové pásky s nejdrahocennější potravou zjeveného Slova Božího a všechno jsme uschovali. Když byl bratr Branham PÁNem odvolán, vyvstala mi před očima slova: „Počkej s rozdělením, až obdržíš zbytek pokrmu, který k tomu náleží.“ Nyní jsem byl naprosto jist tím, že se něco stane.

Je nemožné zabíhat v této záležitosti do podrobností. Avšak PÁN, který hovořil, splnil všechno, co řekl. Pravdivé Slovo Boží, tak, jak bylo zjeveno proroku PÁNě, našemu milovanému, bratru Branhamovi, stalo se čerstvou potravou pro tisíce lidí v Evropě a na celém světě. Jsem svědkem toho, co Bůh učinil v mnoha zemích. Jen věčnost zjeví požehnání a výsledky tohoto Bohem daného poselství, kterému uvěřily všechny pravé Boží děti v této generaci.

Všemožným způsobem jsme tuto potravu rozdílili. Kázání bratra Branhama byla přeložena do mnoha řečí.

Přes rozhlas a na zvukových pásech jsme vydali to, co nám Bůh svěřil. Skutečně, i v této době jsou živi lidé, kteří jsou z Boha zrozeni, nejen chlebem, nýbrž každým Slovem Božím, které vyšlo z Jeho úst. Zaujměte i vy své stanovisko ke Slovu Božímu, jak to učinili i druzí.

Z příkazu Božího působící

Bratr Frank